

SADRŽAJ

1. UVOD

Ovaj rad ima za cilj da ukaže na mogućnost povezivanja seoskog i eko turizma. Kako se najveći broj prirodnih resursa (flora, fauna, voda, zemljište, pejzaži, autohtona kultura, arheološka nalazišta, itd.) upravo nalaze na seoskom području, neophodno je uspostavljanje funkcionalne veze između seoskog i eko turizma. Da bi se to postiglo, a uz poštovanje principa održivog razvoja, dato je rešenje za povezivanje ova dva oblika turizma. Pri tom, treba primeniti sve međunarodne standarde koji se odnose na eko turizam. Naravno, da to podrazumeva i obuku osoblja koji se direktno bave seoskim turizmom, ali i celokupnog lokalnog stanovništva.

Ključne reči: seoski turizam, eko turizam, standardi, životna sredina, održivi razvoj

Seoski turizam je oblik turizma koji podrazumeva manju posećenost područja, ali uz široko grupisanje i interesovanje za:

- Netaknutu prirodu (sela odnosno oblasti koje su slabo posećene i gde su dodiri sa netaknutom prirodom suština stvari),
- Individualni seoski turizam (oblasti koje su slabo posećene, za pojedince i male grupe za piknik, kampovanje, hodanje, splavarenje, i sl.),
- Organizovani seoski turizam (srednja posećenost, za porodični odmor, organizovane grupe rekreativaca-piknik, kampovanje i drugo grupno učestvovanje),
- Ruralne spomenike kulture i prirodno blago, kao što su praistorijske pećine, očuvana planinska sela, arheološka nalazišta i sl.

S druge strane, eko turizam se definiše kao „odgovorno putovanje u prirodne oblasti u kojima je konzervirana životna sredina i koje unapređuje blagostanje lokalne zajednice (ljudi)“. Tako putovanje kroz planinske šume nije eko turizam, sem ako putovanje donosi korist za životnu sredinu i ljude koji tamo žive. Prljava je interpretacija od strane brojnih kompanija koje eko turizam promovišu kao nešto što nije svakodnevno.

Eko turizam je fokusiran na lokalnu kulturu, doživljaje u divljini, voluntarizam, lično napredovanje u učenju o novim načina života na našoj ranjivoj planeti. To se uglavnom definiše kao putovanje do destinacija gde su flora, fauna i kulturno nasleđe primarna atrakcija. Eko turizam obavezno uključuje programe koji minimiziraju štetne efekte tradicionalnog turizma na prirodno okruženje i jačaju kulturni integritet lokalnog stanovništva. Pri tom, vrednovanje okruženja i faktora kulture, inicijative za ozdravljenje koje promovišu reciklažu, energetske efikasnost, ponovno korišćenje vode i kreiranje ekonomskih rešenja za lokalno društvo su integralni deo eko turizma.

Kod razmatranja oba vida turizma treba imati u vidu koncept graničnog kapaciteta nosivosti područja, koji je predložila Svetska turistička organizacija (UNWTO), a koji se, između ostalog odnosi na planiranje standarda za obezbeđenje statističkih merenja za procenu broja posetilaca u odnosu na željeni imidž, stepen privrednog razvoja, zemljišne površine, potrebe za infrastrukturom, neophodnu uslužnu podršku za stanovništvo i kapacitet postojećih i razvojnih lokaliteta u skladu sa navedenim ciljevima za očuvanje životne sredine regiona.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com